

ABONAMENTUL SE FACE:

În București la administrațiunea dia-rului; ăra în districte prin biurourile po-stali și prin corespondenții autorizați, trimițându tot-o-dată și banii. — Scriso-rile nefrancate nu se primesc.

Pentru streinătate se adaogă portul.

APARE ÎN FIE-CARE DUMINECA

ADMINISTRAȚIUNEA ÎN STRADA ACADEMIEI No. 24.

ABONAMENTELE SE FAC LA ÎNCEPUTUL FIE CĂREI LUNI.

PRECIUL ABONAMENTULUI ESTE:

ÎN CAPITALĂ	
Pe an	20 lei noi
Pe 6 luni	10 "
Pe 3 luni	5 "
ÎN DISTRICTE	
Pe an	24 lei noi
Pe 6 luni	12 "
Pe 3 luni	6 "

BUCUREȘCI, 13 APRILIE

Di fatală, 13 Aprilie! Cu toate acestea nu putem se nu spunem ađi că *Monitorul Oficial* de ări a publicat decretul pentru convocare camerilor la 25 Aprilie.

Diarele opozițiunii factu felu de felu de conjecturi asupra acestei convocări și dau diferite motive: unele susțin că aru fi vorba se se proclame independența; altele pretind că sunt chemate se voteze joncțiunile pe care drăguțulu nostru de imperatū seū imperatore le doresce așa de multu pentru binele nostru; ăra cele mai sciitōre, cum este *Presa*, afirmă că nu este vorba de cātū de votarea mai multorū legi importante și ăre cari legi financiare!

Cari se fie ăre acele legi importante și financiare? Nu ne spune nimic *Presa*.

Se susține că Domnulu Mavrogheni a inventatū unū nou sistemū financiarū cu care voesce se lase cu gura căscată și cu ochii blejdiți nu numai pe membrii parlamentulu, dēru pe toți locuitorii viitorulu regatū românū! Pentru aceia se ăice că convocă camerele ca se l'lu supuie.

Pōte se fie adevēratū cea ce se ăice; pōte se lase cu gura căscată pe întregul poporū românū proiectul Domnulu Mavrogheni. Acesta nu este de mirare, nici peste puțină. Mai toate proiectele Domniei sele financiare au fostu de felulu acesta. Singurul lucru ce nu putem atmite, este că proiectul seū este nou. Domnia sea are unū sistemū alū Domniei sele propriu care, orī cum l'artū modifica, nu se schimbă de locū, totū douē și cu douē factu cincī pentru Domnia sea și trei pentru noi.

Fiindū că vorbimū de finance, se anunțamū o nostimadă. Pe cāndū favoritulū guvernulu imperialū, bancherulu Duvernois se aresta, la Paris pentru specule în detrimentul statulu și alū particularilorū, la noi favoritulū ministrulu Boerescu se alegea deputatū în Capitala Romānie.

Se alegea! Așa ăice *Presa*, și trebuie

se o credemū, de și unū ăicu că n'a fostu nici alegere, nici numire, nici dramă, nici comediă, nici farsă, ci altū ceva ce n'a mai fostu până acum, unū genere nou de spectacolū.

Comitetulū thētrulu a devenitū și elū o autoritate în București. Ca asemenea practicat, mai ăilele trecute, pe cāndū D. Pascaly juca încă în thētrulu celū mare, acestū comitetū opri pe unū din actori a se grima în piesa Domnulu Obdenarulu, *Amorul Doctorulu*, dupe cum se grimase altă dată, subtū cuvēntū că represintă pe nisce persōne din societate.

Acēstă procedare din partea comitetulu, care este așa de scrupulosū în afece de morală și de pudōre, lucru care se vede chiar dupe reprezentațiunile ce da Dōmna Keller, nu ne-a surprinsū nici de cumū. Cea ce ne miră este, că circulū Domnulu Suhr a începutū de douē septămāni, da reprezentațiunii neconținutū și vișitorii vedū în toate serile unū clovnū, D. Roq, grimatū și formatū astū-felū că orī cine l'arū lua dreptū Domnulu Prim ministru. Ne mirāmū cu atātū mai multū, că în comitetulū thētrale se află unū membru, și încă primulū membru, directorile generalū, care este pictorū și profesore de estetică și care arū fi pututū se observe mai bine acēstă curiosă asemănare!

Care se fie causa acestei toleranțe pentru trupa Domnulu Suhr din partea onorabilulu comitetū?

Presa de astă-ăi, în partea comunală, face pe Domnulu Meitani *Ceitani*, care în limba suzeranilor nostrit nu însemnează unū omū tocmai ca cel l'altū ămen!

Nu cum-va cel de la *Presa* au începutū chiar ei se și renege pe fiinii lorū botezați în urnele bandelorū electoralū și se-ī califice cu titlu de *ceitani*?

ASMODEU ÎN STREINATATE

Trebue ea cine-va se fie cu deseversire ignorantū pentru ca se nu sciă că regele Lunalilo, prin mōrtea sea timpuriă, a lāsātū vacantū tronulū insulelorū Sandwich.

O corōnă, fie ea chiarū aceea a insulelorū Sandwich, este totū de-una unū lucru ispititorū, căci douē pretendiți se găseau faciă.

Regina Ema, dintr'ō parte, voia se urce treptele tronulu, pe cāndū de cea altă parte Kolakana, în capulū unū partitū puternicū, fără considerațiā pentru seculū plăcutū alū rivalei sele, susținea cu tăriā pretențiunile sele.

Dēră, fiā prin antipatiā de mutră, fie din altă causă, a fostū imposibilū de a se contopi într'una singurā cele douē pretențiunii. Se convocă Adunările legislative îndată, și dupe o ședință din cele mai furtunose, se obținu în fine unū rezultatū. Prin 36 voturi contra 6, Kolakana a fostū proclamatū rege alū insulelorū Sandwich.

Acēstă s'a petrecutū la 12 Februaru trecutū.

Firesce, nuvela e prōspătă, avēndū în vedere distanța.

Insē nu este aici hazulū istorii. Populațiunea, care consideră pe deputații seī ca cei mai înțelepți de pe pământū, a refusatū de a ratifia alegerea ce făcuse, și adunēndu-se înaintea palatulu legislativū, se năpustescū în întrulū edificiulu și nici una nici alta voescū a-ī pune focū.

Kolakana inagurā domnia sea prin o seriā de ciomageli în drēpta și n stin-ga asupra supușilorū seī.

Se găsea într'ō situațiā din cele mai critice pentru unū monarchū abia de câte-va ore ridicatū pe tronū, cāndū provednța îi scōse la maidanū unū salvatorū în persōna luī Harris, fostū ministru alū trebilorū diu afarā la Honolulu, dotatū cu o vigōre însemnată.

Escelențiā sea aruncă pe ferestre mai mulți Kanaki dintre cei mai exaltați, ca-

re acțiune potoli într'unu chipu simțitoru foculo mulțimei. Pe cându se petrecu aceste, o patrulă americană se presintă, și 'n câte-va minute împrăstie adunarea.

Regina Ema, care ni se pare că'n această împregiurare a datu probă că are tactu, a recunoscutu pe Kolakana ca monarhu legitimu, și acesta, neavendū copilū, proclamă atunci de moștenitorū alū seu presumptivū pe faimosulū seu vērū, principele William Witt Leteiochoku, adoratū de populațiune, modestū și dibaciū generalū, și ale căruia idei liberale sunt o garanțiă.

Étă cum locuitorii insulelor Sandwich se scaldă în bucuriă, puțin cam fără voia lorū, nu e vorbă, dér asta nu e tréba noastră.

Desnodământū atingătorū, pagină de istoriă și demnă a fi meditată de către regii noștrii. Acei regii cari n'au mostenitorii se se imbarce pentru insulele Sandwich. Cu aceea-și înlesnire cu care Kolakana a triumfatū contra regimei Ema, potū și dēnșii se dea afară pe Kolakana, adoptându-se unii pe alții, și a domni pe rēndū în această frumoasă parte a lumii.

E destulū ca cine-va se împingă câțiva rēsvrătorii pe scări pentru ca să-și asigure domnia, o patrulă spre a înabuși o revoluțiune. Honolulu e celū din urmă sprijinū alū regalității. Unū proverbū înțeleptū dice:

„Fii mai bine celū întâiu într'unū satū, de câtū celū alū douilea în Roma.”

P. S. Aflămū îndată plecarea pentru o destinațiune necunoscută a unor înalte personagiă de la noi. Fi-va ore pentru Honolulu?

Câte-va diare streine ne spunū că imperatoarele Alesandru alū Rusiei arū fi trimisū o scrisore către don Carlos prin care îl laudă pentru străruința și încapașanarea sea de a măcelari pe supușii sei.

Noi credemū că diarele se înșelă asupra adresei. Scrisorea trebuie se fie adresată către vre unū altū Carlos, din acărui purtare politica rusescă se folosese multū.

CĂMAȘA ROMÂNULUI

Unū țeranū, dupe ce se îmbogăți nu mai voi se mai porțe cămăși făcute de nevastă sea, și dise:

— Știi fa nevastă, că mi s'a urātu cu cămășile astea?

— Dérū de ce, bărbate? Ilū întrébă nevasta.

— Pentru că suntū prealargi la gātu, respuse elū; și de, voiū și eū se mă facū mai multū de ce suntū, se nu fiū totū ce amū fostū pēnē acumū. Mă ducū dérū se'mi cumpērū o cămașă nemțescă, se veți câtū de bine o se'mi ședă.

Astū-felū elū se șiduse la orașū și cumpără o cămașă forțe albă și cu multe cusături pe pieptū. In Dumineca viitoare, elū se fali prin totū satulū cu cămașa ce o cumpărase. Dupe ce însē o spală, „pânza se rări și guleru i se strămtă ast-felū în câtū bietulū omū i se bolboșă ochii în capū cândū voia se se închee la gātu. Nevasta vedēndulū supăratū, îi dise:

— Dérū ce ai, bărbate?

— Uite fa, mă strānge afurisita asta de cămașă de'i aprōpe se'mi plesnescă ochii. Bine a disū cine a disū, că ce'și face omulū singurū, nici dracu nu pōte se'și desfaca. Ș'apoi, fiēcu āsta nemțescū mă ține o sumă de bani.

— Du-o de la cine ai luat-o și ia'ti bani, îi dise nevasta.

— Dérū bine nu veți tu fa, că numai este cumū era cândū amū cumpărat'o? Nu veți că dupe ce ai dato la spalătură, ia eșitū arama de se vede ce pânză prōstă este? Acumū se mai și plătesc ca s'o ia, totū nu cređū că o se vrea.

— Sicū! îi dise nevasta. Nu te-ai mulțamitū cu pânza romānescă țesută și nālbită în casa ta; nu te mulțameai cu cămașa romānescă cândū îți juca gātu în gulerū și te întorceai dupe pofta ta. Voiși și tu se te nemțesti, acumū așa se'ți fie.

(Adeverulū din Craiova)

JURNALUL AMORULUI

Cu acestū nume va spore în curindū unū jurnal redigiatū de X... Domnia-sea pēnā acumū era redactorulū unū asemenea jurnalū; darū era redactorū alū unū jurnalū ambulatū.

Astă-đi însē, dupe ce s'a căpătatū gloria prin limbuțiă, voesce se capete și gloria prin scrisū.

Dupe câtū amū aflatū, étă materialele ce va trata în No. întâiu:

Buletinū.

I.

De mai multe diile circulă sgomotulū prin Capitală că Domnulū G.....s'a despărțitū de femeia sea.

Noi n'amū îndrăznitū pēnē acumū se ne facemū ecoulū acesteii nuvele; dar astă-đi. cândū ea este cunoscută oficialmente, nu mai putemū păstra secretulū asupra acesteii grave afaceri.

Domnulū G..... bănuia de câtū-va timpū credea femeiei se.

De câte-orī dēnsa, care este forțe nervosă, lua sēra cafea seū ceaiū. tōtā nōptea era forțe agitată.

Abia adormea, și în dată chema pe Alecsandru. Domnulū G..... se numia Manole.

Alecsandru era numele unū verișorū, ampoiatiū la Ministeriulū..... (nu ne aducemū bine aminte care).

Ca se pōtă afla mai multe lucruri de la femeia sea, bărbatulū îi dete într'o sēra mai multe cesci de ceai verde.

Somnulū Dōmnei G..... fu de trei orī mai agitatū Dormindū, dēnsa făcu cele mai compromițătoare destăinuiri.

A doua di Domnulū Manole rugă pe femeia sea se se urce într'o birje și se se reîntōrcă la părinți.

II.

Domnulū George făcea curte la două Domnișore, cari'lū iubeau amāndouē, fără se se scie una pe alta.

Una avea ochii negri și ce-i l'altă albaștrii. Domnulū George era puțin poetū. Intro di publicāndū o poesiă a sea în jurnalū, lauda într'ēnsa forțe multū ochii verđi.

Domnișorele se infuriarā și căutarā se afe cine este și aceia cu ochii verđi. Nu trecu multū ș'o aflarā. Atunci se vedurā trei faciă 'n faciă, și din trei nu mai rămase nici una.

III.

Domnulū Nicolae aflase pozitivū că femeia sea îlū înșelā.

Furiosū ceru se se despărță. Ea consimți, cu condițiă se-i inapoeze zestrea de nouē mi galbeni.

Bărbatulū nu mai dise nici unū cuvēt de despărțire, ci schimbă vorba.

Fapte Diverss.

I.

Unū statisticū a calculatū că, în luna lui Octombro 1869, în Romānia, s'a făcutū patru sute de căsătorii; tōte însē de interesū și numai una din amorū.

Căsătoria din amorū a fostū aceia a unū viđitiū, care a luatū de sociă pe o veche servitōre în casa în care servia și elū, și pe care o cunoscea de două-đeci de ani.

Elū era în vērștă de cinci-đeci de ani și ea de patru-đeci și șapte.

Astă-đi suntū servitori totū la aceeași casă.

II.

Diile trecute, la soșeoa Chiselefū, lângă unulū din avuzurile cele mici, două āngeri cu fuste și cu malacōve s'au coboritū din echipagiile lorū pentru ca se se încaere.

Una imputa celei-ālalte că-i arū fi luatū amantulū, care era unū băpcherū, forțe prostū, darū cu greutate în piață.

De la cuvinte, ele ajunserā la fapte.

Se ciufulirā pānā își smulserā pērulū. Din nōrocire însē coafura lorū n'avea rădăcină, căci altūminterea s'arū fi piciuitū multū rēu.

Acēsta dovedesce îndestulū avantajulū lucrurilor lorū false!

III.

Domnișora Marița Strunulea ne rōgă se anunțamū prin acestū jurnalū, că dēnsa n'are nimicū de comunū cu o altă Mariță, cu acestū nume, ce se vede neconținutū pe Bulevard.

Dumnēei șede în mahalaua Popa-Rusu, pe cândū cei-l'altă șede în Tîrchilești.

IV.

Mai multe persōne ne scrie și ne întrébă dacă Domnulū B... este înșelatū de femeia sea.

Fiindū că D. B... este unulū din abonații noștrii noi nu voimū se ne amestecāmū în trebile se.

Anunciuri.

I.

Unū june ce a ajunsū la vērșta de majoritate, și care se bucură de unū venitū de vr'o patu mi de galbeni, dorește a fi iubitū pentru elū însuși.

Amatōrele potū vedea portretulū seu în tōte diile la D. Duschek fotografulū, strada nouă.

II.

Domnișora Margaretă își vinde moștilele cu unū prețū forțe scădutū, din cauza plecării Domnulū Vasilache în streinătate.

Doritorii se potū adresa la D-ei, strada Trei foșore No. 43.

III.

Domnulū Andrei, unū june forțe frumosū, care se'mbracă bine, călăresce bine, dōrme bine, mănāncă bine și lorniază bine, s'a pusū la lotărie.

Biletulū 3 galbeni. Suntū numai 10 mi de bilete. Nu se vēndū bilete de câtū numai junelorū femei vēduve seū de moasele de la 17 ani pānē la 32.

Aceia care'lū va căștiga și nu va voi se 'lū ia, va priimi a treia parte din suma ce va strīnge D. Andrei.

Amatōrele se potū adresa la masa paraponisiților din Cafeneaua Fialcowski.

IV.

Mai serile trecute unū Domnū a perdutū pe femeia sea, eșindū de la teatrulū celū mare.

Se va da o resplată 'onorabilă aceluia ce 'i-o va aduce, strada..... No. 17.

V.

Domnișora Zoe a perdutū la soșea o batistă brodată, de Bruxelles, de o valōre destulū de mare.

Acelū care o va găsi, va avea buna voință a o aduce la Dumnēei, strada Vechiă No. 15, de unde va priimi bună recompensă. Însē va ține secretulū, nu o va arēta prin lipscani, fiindū dăruiță de unū bărbatū insuratū.

VI.

Cocōna Māndica a perdutū unū cățelū albū cu pată nēgră în frunte.

Resplată mare acelu care'lū va găsi, fiindū că acelu cățelū este dăruiță de unū oficerū de cavaleriă.

Foiletonū.

I.

Orologiulū de la Sântulū Sava suna 11 ore. Timpulū era frumosū, cum este mai totū dēuna Primăvēră.

Cocōna Smaranda ridica cu mica sea mână perdele patului, didea în lături învelirōrea și se cobora din patū cu piciorușele gōle și cu perulū lāsātū pe spate peste o cămașă transparentă. Sōrele ce privea furișū prin geamurile neacoperite perdele, par'că arū fi voitū se surprindă ceva, îi poleia pērulū blondū ca alū Venerēi antice. Zefirii îmbrăcați în uniformă de gardă națională, își îndreptau suflarea lorū către sinulū albū ca zăpada alū cocōnei.

Ea cum se sculă se apropie de o sonetă și sună. O fată tânăra și frumoasă reapăru.

— Adu-mi se mă spalū și se mă gātescū, dise cocōna, fără a se jena de goliciunea sea, și întindēndū-se puținū.

Fata îi aduse cele trebuitorē.

Cucōna se spală, se puse la toaletă, își aranje pērulū, își puse o gātēlă albastră, o rochiă maronă, o mantelă de catifea nēgră, o pereche de ciornă de mātase cu flori, o pereche de botine satini grise, unū șimizetū, o pereche mānicute de Bruxelles și o pereche de cercei de diamantū.

Acēstă gātēlă se fini tocmai pe la 3 ore.

Ordonă a se pune caii la trăsură și plecă la șose

II

Cocóna Smaranda este în vârsta aceia când nu poate fără amor. Are 30 de ani, șapte luni și opt zile. Măritată la 18 ani, ea a rămas văduvă la 25.

Bărbatul se era un om bun și ea îl iubise foarte mult; d'aceia a murit sermanul! de amorul se! Fericit omul care mure iubit!

«Fericite! fericite d'acelu care mure
«Pe sinul femeiei ce 'n lume-a iubit!
«Așa fluturelul, lipit de o floare,
«Mure mulțumit!»

De atunci cocóna Smaranda nu s'a mai măritat, plângându-lu necontenit, împreună cu câte un prieten, se înțelege.

Acum de câte-va zile nu are nici un prieten. Ce tristă lucru pentru o femeie tânără și frumoasă ca Dumneae!

III

Când trăsura cocónii voi se între pe șosea, lângă basenul cel mare, caii se sperie de o dată, încep să sară, se re'ncchieze, și o ia d'a fuga.

Cocóna dă un țipăt și leșină.
Din întâmplare, tocmai trecea pe aci un june ca de 35 ani, blond și bine îmbrăcat. El sare din trăsura sea, se pune 'naintea cailor, îi opresce și cocóna este scăpată.

Când ea este adusă acasă și se destăpă, întrebă de întâmplare. Feciorul i'o spune, și ea îl trimite se cheme pe mântuitorul se, se-i mulțumescă în persoană.

Mântuitorul este găsit, și dupe două zile vine. Ea îl găsește frumos, nobil și brav.
El o găsește frumoasă, jună, deșteptă.
Învoiala se face între amândoi, și peste 25 zile nunta se celebră în Biserica Serindarului, dupe toate formele prescise de lege.

ASMODEU LA ȚERA

Am, vere Ciugulitule,—să mi trăiască,—mai la dece mi de capre și de țapi tot d'ei negrii. Găsi-i-ară râia că stă ce stă 'n turmă și-o dată te pomenesci fără dă ei! Mereu dă strechea p'în lume—că n'ar hi se le mai țiu.

La 'mbrăcăminte, cuscră Puicano,—că nu-și cine și făcu risu de ele și de ei—'să popă gol! Când te uiți în spe ei ai jura că e chipu lu sfete Petre, or alți Maichi Prescurate: smeriți, tăcuți, rușinoși, cu ochii plecați, vlaghioși, și postitor în tot felu. Par'că le-ară tot dă cu orba: 'să hioși, pitulași și pēdureți în fața halor l'alt creștin.

Dar dacă și-o hi cu placu, se scormonesc hăst burduf negru—ascultă vorba mea—o se te crucesci! E! E! Sciu eu de un' se chipăe miel, de grasu. I veți rumeni—ca trandafir, —umflați ca cu țeva, ghicleni—ca cotoi — dușmănoși hala pē hala, cu daru dă iubire de argintu—lucru mare,—și despre posturi, părinte Stufișu, nu țiu mai vorbesc—c'acuma sciu.

Țapi hai mari—cu totă râiala,—chiar și când înghenuche la vr'o iconă, se n'vețară de ghisca numa la carne de eđa și de căpriță dinturmele de la Văratecu, oridă la Pasărea ori de la Zanhira. Era bietele capre, rēmaseră d'a valma: de, tot dă și ele de pomană pentu lumea-ai-l'altă. Așa e, vere Pērciule, că ghita dornică, când o spurci la sare, jinduesce; ș'apoi, se te țiu bine, dac'apucă de linge, că linge pēne face clăbuc la gură!

Când se dedă dihania la ghita din turmă, nu mai e de glumă. Că un dobitoicu, uite când îl înveți cu năravu, ori unde ar hi el, și lă arată: odată, n'ar mai hi fost, m'apucă s'adapă turma cu apă de bute, ș'acu, imi găsia beleua, că numa d'aea ț place.

Apa din fântână, nici bētrēnele nu mai punu gura pē ea! Ce o mai hi și asta?

Iubirea de argintu, le cam aduce bețugă la inimă, p'ēn câte o parte de locu. Mai dēunăți două țapi, d'ai mei, vere, rāsniți, pē ascunse, mē pădără, când pāsceamă turma, și 'mi luară tuciu de măligă, și 'lă puseră pē focu și 'i turnară ghin și 'lă mestecară cu grunți de aur și 'lă herseră și turnară numa rile, rile ca de la tarapana!

Capra e chiar Ucigă-l-Tēmăia, vere Pățitule: sare și 'n spinare de cocónă,—nu se hiesce, bag sēmă!?!

Am socotit, că țapi mei o hi dă omenia și cu rușine, bată-i concenia și zădufu; când colo, 'i ai dă unde nu e, că fugu de la țarlă și dă năvală pē rumân: ce ție cu ghita, ținută bine!

Nu sciu, una cumetre Sbanțule: caprele mele năpēlesc în murgu serii; se facu când albe, când închise, când numa negre, când în felu de felu. Ș'apoi, rodul la frunță și rumegă totă nopticica la murgu, p'ēn pădure; și despre ȃiuă le veți că se 'ntorc în pornelă, țiflōe și 'nsplinate de sātule. La nevoie, câte un dumatică mai mărișor, îl mai aruncă și p'ēn aleștae, dacă nu se pōte mistui—că dōr n'ō dice Dumneđeu nimic. Așa e lăcomia la suflet de Prică!

M'amă luat de gânduri, (mi s'a luat despre inimă) că nu-mi dau eu cu socotela, unde oi merge eu cu atăta cirēdă și cu atăta cheltuēlă. Alta mai bună acu: nu le mai pot ține nici în obor, nici în țerlă: o ia rasna toți cu tōte! Când le dicit: țicălea 'ndērētū, rāe, se le veți cumu se scālambă la mine, cumu și rēschiră bārbili, și cātū p'aci, se mi se năpustescă cu cornu spre mine!

Auđiți acu: atăta nāmolu de dobitoce! Nici Vodă, n'are ca mine!!! Și cāți bani n'amă bāgat eu, gāndesci, în pelea lor? Te joci, vere, cu țicălitu și cu căpritu?

Cheltuēlă mare; sporu, lucru de nimic, numa mănāncă și facu cruce,— ca oile când se culcă. Prāsila n'au; brēndă, lapte, feritu-te-a sfāntu: 'să sterpe d'unu capu! Din pricina năpērlitului nici pēru nu mai poți prinde pē ele. Țapu hai mare, ologu, i s'a camu pitit sēmēnța: rēu cumnată, rēu surată, rēu logofete! Și ertu rēu! D'ō hi și oiū vedea, le bagu în pungă pē tōte. Nu mai oprescu nici unica: nici picioru, se dicit!!! Atătea capete, câte un ortu facu atătea pāraluțe. De colea e, Vere Pățitule! Scōte banii și dă aldămașu!

Capu la mine, auđi la hirea mea, se țiu eu în bātatură muscală, pā bere și pe ospātare, d'atāta vreme! Loghi-l'arū rēsfugu! Ș'apoi, pē urmă, vedutu-l'ai totu elu, se mi scōtă gōngāne; totu elu se mi cate uritū, pocălitu și se mi ghiă fermecat din pricina iubitului— de nulū mai prinđi nici p'ēn țerlă; se nu-lū poți rēsfusa c'ō vorbă nici artoi cu bāta pētru că a datu de birșugu și țiu culegi māsēlile, când te-o buși o dată.

Lasă-i, vere guvernū, se se hārānescă singuri,— că le-o hi; hai se 'nchidemū țerlele și coșārelile, s'astupāmū țarcurile, și: licārū poteca, Pārinte Țigānescu și maică Ciorogārlo!!!

Nu e la putere Lēbērtatea? Care vase dicită, suntemū toți lēbērtăți și lēbērtate— se mi hie cu ertăciune!!!

Hai, vere guvernū, se lēbērtāmū și țapi și caprele mele— c'au ajunsu de risu, și ca vai de ele se se ducă pemimino pēne la Cucuți și la Loghiturēni și la

Șchiloden, că se dērobiră și turmulăta mea din țera tōtă și Craiova jumētate— vorba aluia; că se nu mai ția și ea vinerile și miercurile, se pască de capulor, se nu mai jinduescă de sare și se năpērlēscă și ȃiuă, la orașu! X.

ODA
LA COCOANA MEA

Quoi! cette âme que j'ai rêvée,
Que longtemps j'ai cherchée en vain,
Cette soeur!... Je l'avais trouvée
Enfin!

Musă grasă și chochetă, în malacofu îmbrăcāfă,
Cu zuluți, cu beliele, și pe capu cu mi de flori,
Vino ađi de mē inspiră... și cu verva ta bogată
Fă se cātū p'a mea cocónă, flōrea māndrei aurori!

Mergi în lumea poesii, pe Pegas în fuga mare,
Și adună la cuvinte, și adună la idei
Sē descriu a se le graci și a sea dulce cātare,
Căci e singura'mi dorință se mē facu poetul ei.

Voi ce n'ăți vedutu femeia, la șosea se în salōne.
Sē încānte, se uimescă pe acei ce o privescu.
Vē invitū, veniți la teatru, și priviți printe cucōne,
Sē vedeți astă femeia despre care vē vorbescū.

Cupidon se infōră când în faciă o privescu;
Venera de gelosi se totu plinge pe la deși;
Minerva cea înțelēptă d'alū seū spiritū se uimește;
Eru eu stau eșitū din minte când privescu în ochii se!

Graciele sborū în juru-i și dēsupra ei planēză.
Dar l'e frică a se pune pe pelița sea de crinū;
Căci atāta frumusețe nu le lasă se se vedă,
Și arū sēmāna cu norul ce se plimbă în seninū.

Nasul se, întorsu spre frunte, are forma repitōre:
Alū Venerēi, Cleopatrei a remasū cu multu mai josū;

Roua noptii când se lesă cade 'n elu ca într'o flōre;
Și ilu pōrtă totu în aeru, căci nu este frigosu.

Ochiul se ca seni-norul, când prin gene li-cārește
Și lū aruncă cu dulcēțā l'a vr'unu june militarū,
Se asēmānă cu luna cēndu unu noru o învelește,
Seu cu ochiul de piscă, seu cu ochiul de canarū;

Dinți-i suntū o sentinelă de soldați, în negre strae,
Ce pāzescu pe līgă buze se nu cadă prea în josū;
Fruntea lată de unu degetu și ca luna de bālae;
Pērul suru, lāsātū pe frunte, ca unu caeru de stufosū!

Talia sea e subțire, ca a nucului tulpinā;
Mānușita mititică, ca o frunță de lipanū;
Piciorușul de trei palme, strānsū în mica sea botinā,
Sēmānă, fără de glumă, cu-o tichie de jidanū.

Nici grādinile Palmirii nu au fostū așia bogate
De flori rose și albastre, și de alte mi colorī,
Cum e capul se ca stuful; căci pe elu stau sēmānate,
Lāngă flori deosebite, și trei pene de cocori!

ASMODII

Două dame din societatea înaltă trecu mai zilele trecute pe strada Clemenței, și voiau se apuce pe strada Posta veche spre a merge la grādina Episcopiei.

— Ai se privimū puțiu statule de la casa lui Amanū, — dīcea una din ele.

— Ia lasă, soro, — respunse cel l'altă; — acum nu e tōmnă, când cadu frunzele; din potrivă e primăvara, când crescū.

* * *

O bătrână veni într'una din zilele la directorele thētrului român cu o fētă ca de vr'o 17 se 18 ani.

— Domnule directore, — dīse bătrāna; — am auđitū că angajezi fete pentu reprezentațiunile ce vre se dai în provinciă. Am adusū și eu pe fata mea, dac'ă ție trebuie.

— Are amorul artei? O întrebă directorul.

— Mai multū încă: are arta amorului!

CORESPONDINȚA DIPLOMATICA.

D. Stavri Constantinovic, care ș'a făcutu renume cu grādina sea din dosul Pasagiului, pentu consumațiunea bună și serviciul regulat, a trimes următōrea circulare pe la aginții se din diferite locuri:

Domnule Aginte,

Duminecă, 14 Aprilie, se va deschide grādina ce administresū. Iluminațiunea și musica, voru concura cu calitatea māsārilor și bēturilor.

Comunicați acēsta suveranilor pe lāngă care sunteți acreditați, dacă voescū a me onora cu presința lor la deschidere și în urmă.

(Urmēdē subt-sēmnearea)

PASERILE DE PRADA

Dupe ce aũ ciugulitu-o pãnã aũ lãsatu-o gõlã, acumũ îi astẽptã mõrtea.
NB. Acestũ tabloũ põte servi de respunșũ celorũ de la Presa carĩ vorbescũ de patriotismũ și abnegațiune.